

Parafia św. Augustyna

ISSN 2300-9233

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

IV Niedziela Adwentu

18 grudnia 2022

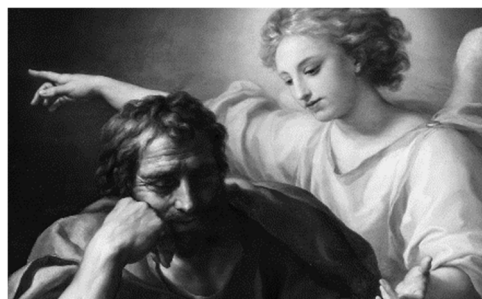
LITURGIA SŁOWA

Iz 7,10-14; Ps 24; Rz 1,1-7; Mt 1,18-24

Ref. psalmu: **Przybądź, o Panie,**

Tyś jest Królem chwały.

Z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak. Po zaślubinach Matki Jego, Maryi, z Józefem, w pierwim nim zamieszkali razem, znalazła się brzemienna za sprawą Ducha Świętego. Mąż Jej, Józef, który był człowiekiem prawym i nie chciał narazić Jej na zniesławienie, zamierzał oddalić Ją potajemnie. Gdy powziął tę myśl, oto anioł Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: „Józefie, synu Dawida, nie bój

się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów”. A stało się to

wszystko, aby się wypełniło słowo Pańskie powiedziane przez proroka: „Oto Dziewica pocznie i porodzi Syna, któremu nadadzą imię Emmanuel, to znaczy: Bóg z nami. Zbudziwszy się ze snu, Józef uczynił tak, jak mu polecił anioł Pański: wziął swoją Małżonkę do siebie.

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Komentarz do pierwszego czytania

Proś dla siebie o znak od Pana! – „Panie, YHWH, proszę, daj mi znak!”. Czego byśmy się spodziewali? Czy innej zapowiedzi od tej, która rzeczywiście nastąpiła? Skoro wiemy, skądinąd, że Chrystus „był przewidziany przed stworze-

niem świata”, wypada udzielić negatywnej odpowiedzi: „Nie, gdyby Achaz posłuchał Boga i poprosił o znak, Pan zwiastowałby władcy identyczny obrót spraw: Oto Panna pocznie i porodzi Syna,

Bóg wchodzi w życie Maryi i Józefa w sposób po ludzku niezrozumiały. Jego działanie budzi w wiele pytań i rodzi wewnętrzną niepewność. Spróbuję przywołać i jeszcze raz przeżyć osobiste sytuacje, w których cierpiałem i buntowałem się, nie mogąc zrozumieć woli Bożej w moim życiu. „Nie bój się”. Poddanie się niezrozumiałym planom Boga rodzi w sercu Józefa naturalny lęk i duchowe strapienie. Jednak szczerze poszukuje woli Bożej i doświadcza umocnienia na drodze powołania. Jeszcze raz będę chciał przeżyć te momenty z historii życia, w których Bóg dał mi łaskę pocieszenia i ukojenia w przeżywaniu strapienia czy lęku. Z głębi serca podziękuję Mu za anioła światłości i pocieszenia, którego mi wtedy posłał. Spróbuję wczuć się w sytuację Józefa i w jego przeżycia, kiedy spostrzega, że Maryja jest brzemienna. Będę podziwiał jego niezwykłą szlachetność i delikatność. Józef rozważa, jak pomóc Maryi. Jaka jest moja pierwsza reakcja w sytuacjach, kiedy czuję się skrzywdzony lub przeżywam zawód? Czy osądzam? Czy nie działam pod wpływem emocji? Będę podziwiał w Józefie postawę posłuszeństwa i szczerego szukania woli Bożej. Jest całkowicie nastawiony na jej wypełnienie. Czy mogę powiedzieć, że w swoim życiu pragnę nade wszystko wypełnienia Bożych planów? Wejdę w serdeczny dialog z Maryją i Józefem. Będę ich usilnie prosił, aby pomagali mi przyjmować wolę Boga, zwłaszcza wtedy, gdy jest dla mnie niezrozumiała. Będę powtarzał w sercu akt strzelisty: **Boże, choć Cię nie pojmuję, jednak nad wszystko miłuję**”.

Krzysztof Wons SDS

i nazwie Go imieniem Emmanuel (Iz 7, 14) – to znaczy, ‘Bóg z nami’ (Mt 1, 23)”. Czy Jezus narodziłby się już wówczas, tj. osiem wieków wcześniej, nie wiadomo, lecz tutaj już gdybać nie należy, Zbawiciel bowiem zjawił się nie według jakiejś „logiki dziejów” vel „dziejowej konieczności”, tylko według wiedzy samego Boga: gdy nadeszła „pełnia czasu” (Ga 4, 4) – gdy nadeszła „godzina Ojca” (J 17, 1). Zamiast takich dywagacji, lepiej ponownie zwrócić się do serca Achaza w jego relacji do Pana. Księga Izajasza nie podaje wprawdzie, jak zareagował on na wygłoszone, mimo wszystko, proroctwo; próżno też mniemać, jak mógłby na nie zareagować (mielibyśmy do uwzględnienia zbyt dużo czynników, a przecież i tak decyzje człowieka nie stanowią ich „siły wypadkowej”). W osobistej modlitwie pomedytujmy zatem nad tym, jakiej odpowiedzi oczekiwałby od Achaza Pan Bóg...

Komentarz do psalmu

Nie tylko pierwsze czytanie, lecz także dzisiejszy psalm powtórzy się dokładnie we wtorek; wtedy odniesiemy go wprost do Achaza. Tym razem zaś, skoncentrujmy się na częstce jego refrenu – Przybądź, o Panie! – w powiązaniu z jego dosłownym znaczeniem, którym jest wstępowanie na górę Pana, do świętego miejsca, czyli do świątyni jerozolimskiej. Refren więc przyzywa Boga, zwrotki zaś mówią o naszym pielgrzymowaniu do Niego. Rozchodzi się więc o spotkanie, czyli modlitwę. W efekcie, możemy pokusić się o sformułowanie następującego przesłania utworu: modlitwa angażuje obie strony. „Modlitwa – czy zdajemy sobie z tego sprawę, czy nie – jest spotkaniem Bożego i naszego pragnienia; Bóg pragnie, abyśmy Go pragnęli” (KKK 2560). Posługując się tym prostym kluczem, przebadajmy naszą dotychczasową adwentową modlitwę pod kątem równowagi (harmonii) pomiędzy naszym wysiłkiem a poleganiem

na Panu; między naszą aktywnością (rozumu, pamięci, wyobraźni itp.) a naszą pasywnością (ciszą, wsłuchiowaniem się, adoracją...); między naszą organizacją czasu i naszym wychwytywaniem Jego natchnień.

Komentarz do drugiego czytania

Wbrew pozorom – na przykład liczby dni wolnych od pracy i nauki w porównaniu ze świętami paschalnymi (wielkanocnymi) – Narodzenie Pańskie nie jest głównym wydarzeniem chrześcijańskim, gdyż, tak naprawdę, stanowi uroczysty obchód środka do celu ostatecznego. Tę prawdę św. Paweł genialnie uchwycił zasadniczo w jednym zdaniu z dzisiejszego drugiego czytania: Jezus Chrystus pochodzi według ciała z rodu Dawida (= wcielenie), a pełnym mocy Synem Bożym według Ducha Świętości został ustanowiony przez powstanie z martwych (= odkupienie); toteż powiada się, że celem wcielenia jest odkupienie. Istotnie, zadawszy kluczowe pytanie: „Dla czego Słowo stało się ciałem?”, Katechizm odpowiada, nawiązując do artykułu Wyznania Wiary: „Dla nas, ludzi, i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba”, które, z kolei, rozpisuje w czterech punktach: „(1) Słowo stało się ciałem, aby nas zbawić i pojednać z Bogiem; (2) Słowo stało się ciałem, abyśmy poznali w ten sposób miłość Bożą; (3) Słowo stało się ciałem, aby być dla nas wzorem świętości; (4) Słowo stało się ciałem, aby uczynić nas ‘uczestnikami Boskiej natury’ (2 P 1, 4)” (por. KKK 456-460). Wszystkie te punkty ziszcza się dopiero w misterium paschalnym Jezusa. Warto więc, celebrując nadchodzące święta, intencjonalnie wychylać się już ku tym następny; celebrowanie Narodzenia Pańskiego ma sens o tyle, o ile zakłada udział w Triduum Paschalnym. „Syn Boży stał się człowiekiem, przyjął ciało ludzkie w łonie Dziewicy właśnie po to, ażeby złożyć siebie w pełni na Ofiarę

Odkupienia” (św. Jan Paweł II, Tertio Millennio Adveniente, 7).

Komentarz do Ewangelii

Wydaje mi się, że bez zbytniego „dorabiania teologii” możemy przyjąć, że św. Józefa zastajemy dzisiaj niemalże w tym samym punkcie, co Achaza. Choć ich męskie serca są różne – w przeciwieństwie do męża Maryi, starożytnego izraelskiego króla nie nazwalibyśmy raczej człowiekiem sprawiedliwym (zob. 2 Krl 16, 1-4) – obaj znaleźli się w punkcie zwrotnym swojego życia, gdy podejmują odpowiedzialność za powierzone sobie osoby: Achaz za cały naród, a Józef za brzemienną Małżonkę. Obaj też, delikatnie mówiąc, sami z siebie nie działają po myśli Boga: Achaz odmawia prośby o znak (przynajmniej deklaratywnie – w imię „nie wystawiania Pana na próbę”), z kolei Józef zamierza potajemnie oddalić Maryję (nie chcąc narazić Jej na zniesławienie – w czarnym scenariuszu zaś, na ukamienowanie za domniemane cudzołóstwo, zob. Pwt 22, 21-23). Obaj, wreszcie, dostępują miłosierdzia: Pan interweniuje w ich życiu albo wbrew ich formalnej odmowie (u Achaza), albo wbrew ich praktycznemu postanowieniu (u Józefa); co więcej, to miłosierdzie wyrażone jest jednakowym komunikatem: „Oto Panna pocznie i porodzi Syna, i nazwie Go imieniem Emmanuel” – Józefie, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus. W tym momencie, dołączmy się do nich, proszę, bo akurat teraz rozstrzygnie się nasze przygotowanie do obchodów Narodzenia Pańskiego: w nich to Pan da nam znak – czy to na naszą prośbę, czy to bez niej, czy to w poważniejszej, czy to w lżejszej dla nas aktualnej życiowej sytuacji; tym znakiem będzie hłopczyk o dwojakim imieniu. Jakie więc przesłanie otrzymujemy wraz z Achazem i Józefem? Że „Bóg jest z nami” (= imię Emmanuel) oraz, że „Bóg zbawia” (=

imię Jezus) nie „poza”, ale „wewnątrz” historii (= wcielenie). Ani Achaz, ani Józef, ani my w tej chwili nie musimy dokładnie znać „trybu” tej obecności ani „przebiegu” tego ocalenia; mamy je uznać co do „faktu” – tak samo, zresztą, skończy się Ewangelia: „Jestem z wami! Do końca!” (por. Mt 28,

20). Bóg więc staje się wobec nas dzieckiem, abyśmy sami stali się dziećmi wobec Niego – bo „to warunek wejścia do Królestwa” (KKK 526). Na poziomie ducha Narodzenie Pańskie to wymiana aktów zaufania z Bogiem.

Komentarze zostały przygotowane przez ks. Błażeja Węgrzyna

Z DZIENNICZKA ŚWIĘTEJ FAUSTYNY

Słowo staje się Ciałem, Bóg zamieszkał z nami, Słowo Boże – Miłosierdzie Wcielone. Podniosłeś nas do swego Bóstwa przez swe uniżenie; jest to zbytek Twojej miłości, jest to przepaść Twego miłosierdzia. Zdumiewają się niebios nad tym zbytciem miłości Twojej. Teraz nikt się zbliżyć do Ciebie nie lęka. Jesteś Bogiem miłosierdzia, masz litość dla nędzy, jesteś nam Bogiem, a my Twym ludem. Jesteś nam Ojcem, a my Twe dzieci; niech się sławi miłosierdzie Twoje, żeś raczył zstąpić do nas.

Bądź uwielbiony, miłosierny Boże, żeś się zniżyć raczył z niebios na tę ziemię. Wielbimy Cię w wielkiej pokorze, żeś raczył wywyżżyć całe ludzkie plemię. W miłosierdziu swym niezgłębiony, niepojęty, z miłości ku nam bierzesz sobie ciało, z Dziewicy Niepokalanej, nigdy grzechem nie tkniętej (Dz 1745 - 1746).

OPŁATEK (Cyprian Kamil Norwid)

**Jest w moim kraju zwyczaj, że w dzień wigilijny,
Przy wzejściu pierwszej gwiazdy wieczornej na niebie,
Ludzie gniazda wspólnego łamią chleb biblijny
Najtkliwsze przekazując uczucia w tym chlebie.
Ten biały, kruchy opłatek, pszenna kruszyna chleba,
a symbol wielkich rzeczy, symbol pokoju i nieba.
Na ziemię w noc wtuloną, Bóg schodzi jak przed wiekami.
Braćmi się znowu poczyńmy, przebaczymy krzywdy, gdy trzeba.
Podzielmy się opłatkiem, chlebem pokoju i nieba.**

PAPIEŻ FRANCISZEK ZAAPELOWAŁ

Przeżywajmy Boże Narodzenie pamiętając o cierpiącym narodzie ukraińskim

Do ograniczenia wydatków świątecznych i przeznaczenia zaoszczędzonych w ten sposób pieniędzy na pomoc dla cierpiącego narodu ukraińskiego zaapelował papież na zakończenie śródowej audiencji ogólnej 14 grudnia. Ponówmy naszą bliskość z udręczonym narodem ukraińskim poprzez wytrwałą modlitwę za tych naszych braci i siostry, którzy tak bardzo cierpią. Bracia i siostry mówię wam: na Ukrainie jest bardzo wiele cierpienia! – mówił. Chciałbym nieco zwrócić uwagę na zbliżające się święta Bożego Narodzenia, również na świętowanie. Miło obchodzić Święta, ale obniżmy trochę poziom wydatków świątecznych, zorganizujmy skromniejsze Boże Narodzenie, ze skromniejszymi prezentami. Wyślijmy to, co zaoszczędzimy narodowi ukraińskiemu, który jest w potrzebie, tak bar-

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1621 W obrządku łacińskim małżeństwo między dwojgiem wierzących katolików jest zwyczaj zawierane podczas Mszy świętej, ze względu na związek wszystkich sakramentów z Misterium Paschalnym Chrystusa. W Eucharystii urzeczywistnia się pamiątka Nowego Przymierza, przez które Chrystus na zawsze zjednoczył się z Kościołem, swoją umiłowaną Oblubienicą, za którą wydał samego siebie. Słuszne jest zatem, by małżonkowie przypieczętowali swoją zgodę na wzajemne oddanie się sobie przez dar własnego życia, jednocząc się z ofiarą Chrystusa za Kościół, uobecnioną w Ofierze eucharystycznej, i przyjmując Eucharystię, ażeby skoro spożywają to samo Ciało i tę samą Krew Chrystusa, "tworzyli jedno ciało" w Chrystusie.

1622 "Obrzęd zaślubin jako sakramentalny akt uświęcenia... winien być sam w sobie ważny, godny i owocny". Przyszli małżonkowie powinni więc przygotować się do celebracji swych zaślubin przez przyjęcie sakramentu pokuty.

dzo cierpią, chodzą głodni i marzną, i jakże wielu umiera, bo w pobliżu nie ma lekarzy i pielęgniarek. Pamiętajmy: Boże Narodzenie – tak, w pokoju z Panem – tak, ale mając w naszych sercach Ukraińców. I uczynimy dla nich ten konkretny gest – zaapelował Ojciec Święty.

KAI, pa/Stacja7

MODLITWA WIGILIJNA OSÓB SAMOTNYCH

Panie Jezu, który poznałeś smak odrzucenia i samotności, powierzam z ufnością moje życie Tobie w ten świąteczny wieczór. Proszę pokornie, abys pozwolił mi odczuć Twoją obecność w moim domu. Zabierz ode mnie smutek, użalanie się, pretensje, zazdrość i wszelkie negatywne uczucia. Napełnij moje serce miłością i pokojem. Zasiądź ze mną do stołu i podziel się ze mną opłatkiem. Obdarz wszystkich samotnych łaską Twojej pociechy. Pomóż mi tak przeżyć święta, abym mocniej zjednoczył się z Tobą i wszedł kiedyś do Twojego wiecznego domu. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

MODLITWA O RADOŚĆ SILNIEJSZĄ NIŻ SMUTKI

Panie Jezu, urodzony w nędznej szopie, wśród ubogich ludzi, ku Tobie zwracamy się z ufną modlitwą. Ty znasz trudności, które nawiedzają nasz dom. Ty wiesz najlepiej, co odbiera radość życia, co osłabia naszą nadzieję, co napełnia lękiem o przyszłość. Przyjdź do naszego domowego Betlejem i przynieś radość silniejszą niż smutki. Wiemy, że kochasz i nawiedzasz zwłaszcza tych, którzy źle się mają. Bądź światłem w ciemności, pociechą w strapieniu, siłą w niemocy. Zbaw nas, Jezu, i pozwól nam się narodzić na nowo. Prosimy o to pokornie przez wstawiennictwo Twojej Matki, Maryi, św. Józefa i świętych Młodzianków, męczenników, przez wstawiennictwo bł. księdza Jerzego Popiełuszki, naszego Patrona i męczennika. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

MODLITWA ZA UBOGICH

Panie Jezu, który z miłości do nas stałeś się ubogim, powierzamy Ci w ten świąteczny czas wszystkich ubogich. Prosimy zwłaszcza za tymi, którzy te święta spędzą w biedzie, w głodzie, w samotności, w nieszczęściu. Modlimy się za nich wszystkich. Przyjdź im z pomocą, ogrzej ich serca, ratuj w utrapieniu, a nas naucz dzielić się z potrzebującymi. Niech nie zabraknie serc wrażliwych na wszelką ludzką biedę. Panie Jezu pełen miłosierdzia, ufamy Tobie. Amen.

MODLITWA WIGILIJNA DO ŚW. JÓZEFA

Święty Józefie, strażniku Najświętszej Maryi Panny i Pana Jezusa. W ten wigilijny wieczór prosimy, abyś czuwał nad naszym domem i rodziną. Uproś nam łaskę wiary, abyśmy tak, jak Ty, umieli odczytywać w codzienności Bożą wolę i za nią podążać. Naucz nas milczenia, abyśmy umieli słuchać Boga i słuchać siebie nawzajem w rodzinie. Ucz nas pracowitości, skromności i łagodności, współczucia. Strzeż naszej rodziny od niebezpieczeństw, od podziału, kłótni i niewiary w Boga. Umocnij naszą wzajemną miłość. Daj nam szczęśliwą godzinę naszej śmierci. Amen.

O G Ł O S Z E N I A

1. Dziękujemy ks. Pawłowi Conderowi za wygłoszone do nas rekolekcje, otaczajmy Księdza naszą modlitwą.
2. Serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy włączyli się w dzieło Świątecznej Paczki.
3. Zapraszamy na **Laudesy** (modlitwa Liturgią Godzin) od poniedziałku do piątku włącznie o godz. 6:00 orz na **Roraty** od poniedziałku do soboty włącznie o godz. 6:50.
4. **Porządek Mszy Świętych podczas świąt:**
24 grudnia – sobota: Msze św. o godz. 6:50, 8:00 i 9:00. Nie ma Mszy wieczornej.
O godz. 23:30 zapraszamy na modlitwę Godziną Czytań.
Pasterka o godz. 24:00. Taca z Pasterki jest przeznaczona na Dom Samotnej Matki.
25 grudnia – Niedziela, uroczystość Narodzenia Pańskiego:
Msze święte wg porządku niedzielnego bez Mszy św. o godz. 7:00.
26 grudnia – Poniedziałek, święto św. Szczepana, pierwszego męczennika
Msze święte wg porządku niedzielnego bez Mszy św. o godz. 19:45.
5. Świece Caritas, opłatki, sianko i książka są do nabycia na stoliku przy wyjściu z kościoła.
6. Wszystkim życzymy rodzinnego świętowania uroczystości Bożego Narodzenia. Z wiarą i miłością przyjmijmy Zbawiciela, który przynosi nam światło nadziei i miłości.

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Bóg zapłać!

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 300 egz. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl